

In Memoriam Joop Albracht

Toch nog vrij onverwacht is op 19 augustus j.l. de pianist en pedagoog Joop Albracht gestorven. Enige tijd geleden was nierkanker met uitzaaiingen geconstateerd. Een zware operatie heeft niet mogen baten en een week geleden, op 24 augustus 2018, vond in besloten kring de begrafenis plaats. Een herdenkingsconcert in de Emmaüskerk, Jan van der Wegestraat 2 te Eindhoven, staat gepland voor zaterdagmiddag 1 september, aanvang 14.00 uur.

Joop Albracht groeide op in Haarlem, waar hij aan de Haarlemse Muziekschool zijn eerste pianolessen kreeg van P. de Kleer. De studie werd voortgezet aan het Conservatorium van de Vereniging Muzieklyceum te Amsterdam, waar hij les kreeg van Karel Hilsum, de ervaren pedagoog en leraar van onder anderen Willem Brons. Uitstekend van blad spelend, muzikaal veelzijdig en in pianotechnisch opzicht weinig problemen kennend, werd hij door medestudenten al spoedig gevraagd hen te begeleiden. Met name met de fluitiste Cecilia Oomes en met de violiste Else Krieg, die in 1971 het Oscar Back-concours won, trad Joop veel op. Maar ook als solist was hij regelmatig te horen. Zo herinner ik me een indrukwekkende uitvoering van de *Acht Préludes* van Frank Martin in de Kleine Zaal van het Concertgebouw, waar het Muzieklyceum destijds zijn slotuitvoeringen programmeerde.

Na het behalen van zijn Einddiploma Solospel besloot Joop, in het voetspoor van Willem Brons tredend, zijn studie te voltooien aan het Conservatoire de Musique te Genève, waar hij twee jaar les heeft gehad van de vermaarde pedagoog Louis Hiltbrand. Onder zijn leiding behaalde hij de prestigieuze 'Premier prix de virtuosité' (avec distinction).

Naar Nederland teruggekeerd werd Joop Albracht aangesteld aan het Brabants Conservatorium (nu Fontys Conservatorium), aanvankelijk als docent voor het bijvak piano, spoedig daarna tevens voor de vakken pianomethodiek en –pedagogiek. Na vele jaren werden hem ook hoofdvakstudenten toevertrouwd en na nog weer enkele jaren besloot hij zijn pedagogische loopbaan als hoofd van de pianoafdeling. Daarnaast, vooral na zijn pensionering, gaf Joop ook les aan de University College Roosevelt in Middelburg.

Een carrière als pianist heeft Joop Albracht niet nagestreefd. Zijn mogelijkheden dienaangaande zijn, in verband met zijn drukke pedagogische bezigheden, niet tot volle ontplooiing gekomen. Dit betekent echter niet dat hij nooit meer speelde en optrad, zoals dat nogal eens voorkomt bij pedagogen van naam. Hij heeft in huiselijke kring veel gemusiceerd met zijn vrouw, die goed altviool speelt, en heeft een trio gehad met zijn beide kinderen: de violiste Cindy Albracht, die thans in het Gelders Orkest en het Mahler Chamber Orchestra een voortrekkersrol vervult, en de cellist Jascha Albracht, die eveneens als solist en orkestmusicus beroepsmatig goed bezig is. Daarnaast trad Joop zo af en toe ook solistisch op, bijvoorbeeld in 2001 met het Pianoconcert in G (KV453) van Mozart en in 2004 met de *Variations symphoniques* van César Franck.

Joop was vele jaren bestuurslid van EPTA-Nederland. Hij gaf in die jaren enkele masterclasses en lezingen over pianotechnische en muziekpedagogische onderwerpen tijdens het jaarlijkse EPTA-congres, die later schriftelijk uitgewerkt in het *Piano Bulletin* gepubliceerd werden.

Levend naar hoge idealen eiste Joop Albracht veel van zichzelf en anderen. Gedreven door een verlangen de wereld te verbeteren en zijn medemensen te verheffen, stelde hij in elk opzicht hoge eisen: pianotechnisch, interpretatorisch, qua zuiverheid van gevoel en in algemeen ethische zin. Joop was een sterke persoonlijkheid, die wel eens streng en onverbiddelijk kon zijn, maar altijd handelde vanuit een positieve intentie. Hij wees naar boven, naar het licht, en dat smalle pad te gaan is nu eenmaal niet makkelijk. Nu hij zelf naar dat licht is teruggekeerd, kunnen we hem slechts in dankbaarheid gedenken.

Albert Brussee